

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

№6 (34), грудень 2011 року

Шановні колеги!

Ми вкотре відзначаємо наше професійне свято - День енергетика. Для більшості наших співгромадян енергетика вже давно стала щоденним і звичним явищем, невід'ємною рисою зручного побуту, запорукою стабільного життя. А тому професія енергетика не потребує додаткових аргументів для того, щоб демонструвати свою важливість та необхідність. Ми, енергетики, переконливо доводимо це щоденною працею, шохвилинною увагою, максимальною зібраністю та готовністю здолати будь-які надзвичайні ситуації, якщо такі виникають. Ми свідомі того, наскільки відповідальною є наша праця, наскільки значимою для розвитку нашого краю є злагожденість у діях персоналу всіх наших підрозділів і служб. З року в рік ми демонструємо дисциплінованість, високий професіоналізм наших працівників в усіх регіонах Житомирщини: від обласного центру до найвіддаленіших сіл та хуторів. Нам важливий кожен наш споживач, ми однаково уважні до кожного свого клієнта та партнера. Ми над усе цінуємо нашу репутацію та престиж нашої компанії, авторитет кількатисячного колективу ПАТ «ЕК»Житомиробленерго».

З нагоди професійного свята надсилаю щиро-сердечні вітання всім працівникам нашого колективу, а також всім нашим колегам, які доблесно працюють у господарствах, організаціях та установах над забезпеченням надійного постачання електроенергією. Зичу міцного козацького здоров'я, оптимізму та гарного самопочуття, гідного добробуту у сім'ях наших працівників, щастя та удачі. Вірю і завжди переконаний, що честь і гідність енергетика для нас - понад усе!

**Зі святом Вас, дорогі друзі!
З Днем енергетика!**

*З найкращими побажаннями,
Голова Правління
ПАТ «ЕК»Житомиробленерго»,
депутат Житомирської обласної ради
Анатолій Левицький*

БАЙДУЖИМИ ДО ДИТЯЧОЇ ДОЛІ БУТИ НЕ МОЖНА

«Нехай щедрим теплом повниться Ваша оселя та не згасе у ній вогонь родинного благополуччя», - ось із такими словами звернулася до голови правління ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» Анастасія Левицького головний лікар обласного спеціалізованого будинку для дітей-сиріт та дітей, що залишилися без піклування батьків Світлана Урсулєнко. Слова подяки їй раніше надходили до керівництва ПАТ «ЕК»Житомиробленерго», яке не залишається байдужим до дітей, що виховуються в інтернатах та спеціалізованих установах. Малата із установи, якою керує С.Ф.Урсулєнко - найменші і найнезахищеніші, сюди потрапляють кількомісячні немовлята, які замість материнської ласки та найкращої для малюків їжі - материнського молока, розраховують лише на тепло і небайдужість добрих та благородних людей. Колектив енергопостачальної компанії «Житомиробленерго» та його керівники ніколи не проходили осторонь чужої біди, тим паче, якщо ця біда була дитячою. Тому слова подяки, яка нещодавно надійшла на адресу Голови Правління ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» А.В.Левицького, можна вважати символами людяності, благородства та небайдужості, якими енергетики завжди і всюди відзначалися.

КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ СУВОРІ, АЛЕ ПОКАЗНИК ПРИСТОЙНИЙ

Кінець року - звична пора для підведення підсумків, визначення флагманів та аутсайдерів, вшанування лідерів чи переможців. Якраз у ці грудневі дні і з'явилася звістка про те, що ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» зайняло цілком пристойне місце у бізнес - рейтингу підприємств України, які працюють у сфері розподілення та постачання електроенергії. Серед п'яти десятків підприємств, що працюють у галузі електропостачання та розподілення електроенергії, ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» посідає 20 - е місце. Це досить високий результат, який засвідчує, що житомиряни входять до лідерів галузі. Особливо важливо те, що при визначенні сумарного результату та підсумкового місця бізнес - рейтингу, враховувалися чотири групи найважливіших показників: 1) обсяг реалізованої продукції; 2) чистий прибуток; 3) заробітна плата та 4) продуктивність праці. Тут, як кажуть, переоцінки чи недооцінки бути не може. Критерії дуже важливі і приємно, що саме за такими показниками ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» входить до числа передових підприємств галузі.

ДО СВЯТА - НОВИЙ ФІЛЬМ...

Нинішнє свято - День енергетика, ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» відзначає традиційними урочистостями, які проходять у залі обласної філармонії. Початок святкового дійства у нинішньому році буде незвичним та оригінальним: учасникам урочистостей буде запропонований для перегляду документальний фільм про основні віхи історії та сьогоденне життя колективу ПАТ «ЕК»Житомиробленерго». Показ фільму триватиме майже півгодини, автором стрічки стали працівники Житомирської обласної телерадіокомпанії на чолі з журналістом Леонідом Харшаном.

... І НОВИЙ КАЛЕНДАР...

Новий рік завжди зустрічають новинками та обновками, які стають супутниками життя на чергові 365 днів. Таким атрибутом у кабінетах та службових приміщеннях нашої компанії стає вже звичний корпоративний календар, який створюється за участі працівників колективу і має певний тематичний зміст. Цього року ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» також видає свій корпоративний календар, який має назву «Козацькому роду - нема переводу!». На сторінках календаря - історичний екскурс в історію українського козацтва за допомогою творів та репродукцій визначних митців та корифеїв образотворчого мистецтва. На сторінках та на обкладинці календаря розміщена також інформація про пам'ятні історичні місця Житомирщини, пов'язані з історією українського козацтва, а також про славні справи нинішнього покоління українських козаків - козацького товариства «Поліська Січ».

ІРШАНСЬК, «ТУРЧИНКА» ТА ВОЛОДАРСЬК-ВОЛИНСЬКИЙ

такою була географія цікавого і вже традиційного заходу

До традиційних заходів, які проводяться у колективі ПАТ «ЕК»Житомиробленерго з метою обміну досвідом, покращення взаємодії у роботі цілого ряду служб та підрозділів компанії, можна цілком заслужено віднести День майстра високовольтних мереж. У цьому році він проходив вже втретє. Цього разу 2 грудня 2011 року учасників представницького заходу приймала підстанція 110/35/6 кВ «Турчинка». Відповідно до наказу №565, виданого ще 1 листопада 2011 року, сюди прибули спеціалісти служб: служби підстанцій, релейного захисту та автоматики, ізоляції, повітряних ліній, охорони праці, розподільчих мереж, виробничо-технічної служби та фахівці з ремонтно-виробничого підрозділу, розташованого на базі Коростенського РЕМ. Аби підготувати ПС 110/35/6 кВ «Турчинка» до проведення відповідального заходу, тут протягом майже всього 2011 року було проведено цілий комплекс заходів з ремонту, модернізації та оновлення обладнання. То ж, як кажуть, і подивитися на підстанцію було на що, а ще можливість обміну досвідом, поставити і почути чимало запитань та відповідей, занотувати ряд слушних думок, які стануть поживою для керівників цілого ряду служб ПАТ «ЕК»Житомиробленерго, як і для кожного, хто невтомно працював у продовж всього часу проведення Дня майстра високовольтних мереж.

безпечення технічного стану енергетичного обладнання та запобігання порушень у процесі енергопостачання. Залишається актуальним завдання з покращення поінформованості населення Житомирщини стосовно недопустимості випадків самовільного втручання у роботу енергетичного обладнання ПАТ «ЕК»Житомиробленерго». Керівник служби з ТЕ Ігор Олександрович Литвин проаналізував стан аварійності в електромережах компанії за поточний рік, а начальник центральної диспетчерської служби ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» Микола Васильович Романенко найбільшу увагу у своєму виступі приділив питанням з організації допуску та виконанню робіт ремонтними бригадами на обладнанні компанії. На цьому і завершилася перша частина Дня майстра високовольтних мереж, а надалі його учасники прибули на територію ПС 110/35/6 кВ

ківський продемонстрував оновлену оперативну схему та нову акумуляторну. До уваги присутніх був запропонований огляд елегазових вимикачів типу ВГТ - 110, якими заміно болгарські вимикачі типу ММО - 110.

для покращення діагностики та виконання ремонтних робіт працівниками високовольтних мереж.

Загалом День майстра високовольтних мереж виявився достатньо насиченим різноплановою програмою, його учасники отримали чимало

Особливу цікавість у учасників Дня майстра високовольтних мереж викликали презентації нового устаткування та механізмів, які спроможні значно покращити якість робіт фахівців високовольтних мереж. Продемонстрований учасникам заходу тепловізор фірми «NEK» одразу ж показав потужні можливості тут же проведеного тепловізійного контролю всього обладнання ПС 110/35/6 кВ «Турчинка». Заступник начальника служби підстанцій В.А.Бардаш розповів про особливості використання під час виконання робіт на маслорозподільному обладнанні ремонтного комплексу «ПромКлюч-IV», а фахівці служби повітряних ліній провели показове заняття по зварюванню сталесалюмінієвих проводів на ПЛ 35 - 110 кВ з використанням термопатронів. Працівники служби ізоляції продемонстрували ефективність застосування паяльної станції типу «Lukey-85-20» під час ремонтних робіт на релейному обладнанні. Відгуки та зауваження стосовно побаченого були одноставними - подібне обладнання вкрай необхідне

ло інформації, але найголовніше значення влаштованого заходу полягає у тому, що фахівці кількох служб та підрозділів компанії отримали гарну нагоду обмінятися думками, поділитися досвідом і просто поспілкуватися на різноманітні теми професійного та виробничого життя. Ну, і завершилася програма проведення Дня майстра високовольтних мереж чудовим культурно-просвітним заходом - екскурсією до музею коштовного та декоративного каміння, який працює у селищі Володарськ - Волинськом, а побувати у ньому мріють багато людей з усього світу.

Віктор Періко

Організаційна частина заходу розпочалася в актовому залі Іршанського гірничо-збагачувального комбінату, де учасників Дня майстра високовольтних мереж привітав головний енергетик Іршанського ГЗК Василь Галдінов. Василь Михайлович найпершим чиним доволі цікаво та детально розповів про підприємство, яке давно є одним із найбільших споживачів ПАТ «ЕК»Житомиробленерго». Звісно, головний енергетик гірничо-збагачувального комбінату окреслив проблемні питання співпраці комбінату з енергопостачальною компанією «Житомиробленерго». Заступник технічного директора ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» з високовольтних мереж Анатолій Володимирович Блажкевич подякував господарям за можливість проведення важливої і організаційної частини заходу, а далі виступив перед його учасниками з доповіддю

про технічний стан високовольтних мереж. Анатолій Володимирович тут же проаналізував ситуацію з виконання планів капітальних та поточних ремонтів за 2011 рік, зауваживши, що всі поставлені виробничі завдання загалом успішно виконуються, а більшість показників вже виконано.

Затим слово отримав начальник служби охорони праці Сергій Антонюк, який розповів про стан охорони праці в компанії за період з початку 2011 року. Сергій Миколайович доволі чітко і лаконічно зауважив, що у поточному році показники, що стосуються стану охорони праці, відчутно покращали, але уникнути цілого ряду прикрих, а іноді й неприємних ситуацій, все ж таки не вдалося. Ще більшої уваги вимагає за-

«Турчинка». Черговий електромонтер підстанції М.О.Кравцов у присутності всіх учасників представницького заходу продемонстрував зразкову форму виконання рапорту заступником технічного директора з високовольтних мереж Анатолію Блажкевичу, а згодом заступник начальника служби підстанцій Валерій Кончаківський розповів про виконані упродовж 2011 року роботи з ремонту, оновлення та модернізації ПС 110/35/6 кВ «Турчинка». Він зауважив, що під час виконання капітального ремонту на підстанції злагоджено працювали фахівці кількох служб: підстанцій, релейного захисту та автоматики, ізоляції та захисту від перенапруги, повітряних ліній. Учасники Дня майстра високовольтних мереж на власні очі пересвідчилися у тому, наскільки якісно відремонтовано кімнату відпочинку для персоналу підстанції, а потім В.В.Конча-

«ЕНЕРГЕТИЧНІ» СТЕЖКИ ВОЛОДИМИРА БУШИЛОВА СЯГАЮТЬ ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ КІЛОМЕТРІВ

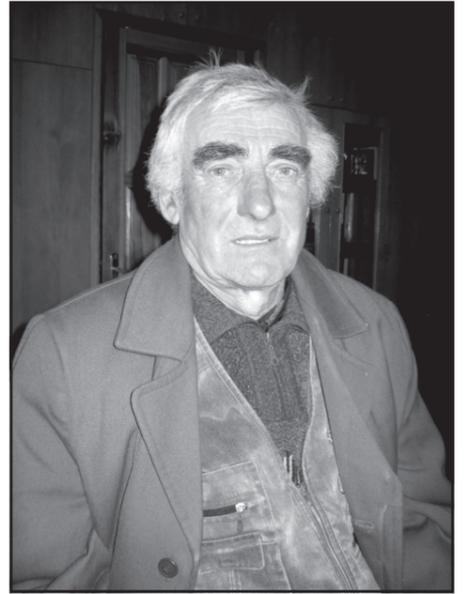
Про нього й зараз можна почути багато легенд. Мабуть і не дивно, бо те, що робив і зробив на своєму віку цей кременезний чоловік, вочевидь заслуговує не лише на увагу, але й на шану. Звятияжний труд упорядкований багатьох років. Коли йому виповнилося лише шістнадцять, він вирішив піти із села у пошуках кращої долі.

Спочатку разом з товаришем пішки й босоніж здолали шістнадцять кілометрів до Житомира, де проводився набір до училища механізаторів для роботи на ціліні. Ледь пошастило втиснутися у список претендентів на навчання за тридев'ять земель. Але поїхав таки Володимир Бушилов до далекої від його рідного Вільська станції Мамлютка, що в Північному Казахстані і повернувся додому на Житомирщину вже через сім років. Отримавши кілька робітничих спеціальностей, попрацювавши на ще більшій кількості посад, виконавши свій почесний обов'язок в рядах Радянської армії, створивши вже свою, власну сім'ю. Свій перший робітничий гарт Володимир Бушилов отримав «на ціліні». Там, в училищі механізаторів він і вчився, і працював, опановуючи всі, без винятку, механізми, якими країна взялася освоювати цілинні землі. Далі ще одним життєвим «університетом» для Володимира Федоровича Бушилова стало Омське училище майстрів - електромонтерів залізничного транспорту. Три місяці теоретичних занять доповнилися тривалою «практикою» вздовж всієї Транссибірської магістралі. «Повістка про призов до армії знайшла мене аж у Владивостоці», - згадує Володимир Бушилов. Звідтіля, вже в армійських чоботях, хлопця направили в Туркменістан, а вже потім він служив на території Східної Німеччини, в НДР. Отримана спеціальність електромонтера в армії стала в

нагоді, а знайомство із закордонним «енергетичним» побутом також пригодилося, як чималий і повчальний досвід. Після демобілізації Володимир Бушилов знову попрямував до Омська, але надовго там не затримався. Щоправда якраз ця, друга за ліком подорож у далекі мандри, подарувала Володимир Федоровичу дружину, з якою він і повернувся до рідного села. Енергетика на певний час відійшла на другий план, а Володимир знову сів за кермо трактора. Два роки роботи у місцевому колгоспі не приспали у ньому потягу до енергетики. «Тягнуло мене туди, ще й добре тягнуло», - згадує сьогодні Володимир Федорович. А вже 15 жовтня 1968 року Володимир Бушилов працював електромонтером Зарічанського РЕМ. Потім був період, коли чергував на ПС «Дубовець», а з 1976 року, за рекомендацією та пропозицією тодішнього старшого диспетчера Зарічанського РЕМ Анатолія Левицького, Володимир Бушилов працює у складі ОВБ. Аби уявити собі умови для роботи оперативної - виїздної бригади, варто знати обрис цієї території, якою опікувався Зарічанський РЕМ. Це мало не сотня кілометрів вздовж чи впоперек великого регіону навколо обласного центру. І бригада у складі чергового електромонтера та водія виїздила для пошуку пошкодження лінії. «Ще в середині 70-х років оперативний персонал не мав надійних засобів зв'язку, а черговий електромонтер змушений був візуально оглядати лінію протягом багатокі-

лометрового походу полем чи перелісками. Автомобіль, як правило, в цей час знаходився на дорозі, або ж поблизу певного села аби мати доступ до телефонного зв'язку», - так сьогодні згадує В.Ф.Бушилов. - Скільки я сходи́в отими полями, просіками та берегами річок у пошуках пошкоджень та обривів наших повітряних ліній, важко сказати, - продовжує ветеран. Мабуть, що не злічити тих кілометрів, якими ми раніше обмірювали свої «підвідомчі» території. Це вже потім, десь у середині 80-х років, було збудовано достатньо чимало (навіть густо) мережу підстанцій, а диспетчер, вказуючи на завдання для ОВБ, міг чітко окреслити ймовірне місце пошкодження електронілії. Тоді стало легше, а розпочинав я за набагато гірших умов». Ось така розповідь Володимира Бушилова про своє перше десятиліття у Зарічанському РЕМ. Про самого Володимира Бушилова згадують чимало людей. Всі - з теплою і якоюсь очевидною симпатією. Колишній водій бригади ОВБ Микола Корольков каже, що Володимир Федорович був дуже вправний і швидкий у роботі. «Вже як визначити він місце пошкодження, то працює швидко, чітко і впевнено. Відчувалося, що це електромонтер від бога», - каже М.М.Корольков.

Роками й десятиліттями, взимку і літом, у дощ чи в сніг Володимир Бушилов діставався на роботу до Зарічан на велосипеді. З його рідного Вільська, якого він не полишав з моменту повернення із Сибіру, щоразу треба

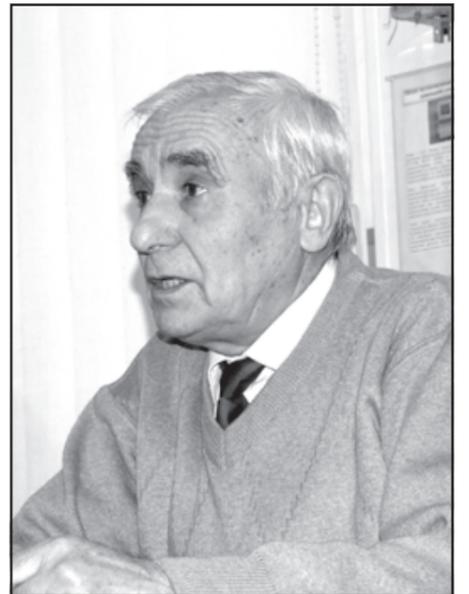
було долати до двадцяти кілометрів відстані лише в один бік. Але Володимир Федорович долав. Навіть тоді, коли виповнилося шістдесят і можна було йти спочивати, Бушилов продовжував працювати. Як і раніше, на роботу діставався на велосипеді з Вільська до Зарічан. І лише кілька років тому став вже «професійним пенсіонером». Його справу продовжують діти та внуки. Шестеро дітей виростив та виховав Володимир Федорович. Двоє його синів пішли батьковою стежкою: Андрій працює бригадиром у механізованій колоні №6, а Микола - черговим ПС «Садки». Онук Володимир також пішов у енергетику - тепер «шоферу» у механізованій колоні №6. Батьковими та дідовими стежками вони тепер здебільшого їздять. І вплив прогресу очевидний.

Віктор Першко

життєве кредо, втілене у одній, наче й звичайній біографії

«НАДІЙСЯ НА СЕБЕ І РУХАЙСЯ ВПЕРЕД!»

До ветеранів, людей з багаторічним життєвим і таким же професійним досвідом, ставлення особливе: у них завжди хочеться запитати про ті часи, які сьогодні оповиті історією. А й справді, сьогодні у потоці щоденних проблем і в умовах швидкого плину часу, потроху забуваються ті сторінки, ті події, які ще донедавна вважалися зовсім недавнім минулим. Так що наша розмова із Олексієм Сергійовичем Костюком проходила за звичним у таких випадках сценарієм: коли і де народився, за яких умов обирав енергетичну «стежину», де працював, що найбільше запам'яталося і т.п. Звичайно, ті кілька годин зустрічі не можуть стати основою чи підґрунтям достатньо розлогої розповіді, однак сама біографія цього сивочолого, але напрочуд енергійного чоловіка, може вразити багатьох. Якщо колись хто захоче чи задумає створити свого роду «золотий фонд» пам'яті з представників енергетиків Житомирщини, то життєвий внесок Олексія Костюка займатиме у ньому помітне і значиме місце.

А починалося все з того, що звичайний хлопчина з вінницької сільської «глибинки», який аж надто рано пізнав сирітську долю, так само рано став цілком самостійним у виборі дорослого життєвого шляху. На початку 50-х років минулого століття, коли Олексій Костюк ще зовсім юним хлопчиком опинився на порозі життєвого вибору, варіантів було небагато. Курси трактористів - перші технічні «університети» він на них і освоїв. Засвоїв міцно і назавжди, як потім міцно і добротно освоюватиме не одну життєву сходинку. Слово «ціліна» тоді, майже 60 років тому, було найпопулярнішим у лексиконі молоді, бо саме там були потрібні навіть не тисячі, а мільйони молодих, міцних хлопців та дівчат. Отож і Олексій Костюк подався на ціліну. Кокчетавська область. Зерновий радгосп «Паризька комуна». Тракторист. Ось такими кількома лаконічними фразами можна описати початок його справді велетенської трудової біографії. За кілька років здобув і необхідний гарт, і авторитет серед величезного колективу, який працював тоді у «Паризькій комуні» на казахських землях. У 21 рік Олексій стає бригадиром тракторної бригади, яка обслуговувала аж 6 тисяч гектарів цілинної землі. У бригаді 127 працівників найрізноманітнішого віку, з усіх усюд і куточків Радянського Союзу. У бригаді сотні одиниць різноманітної тех-

ніки, яку треба було знати, вміти обслуговувати і навчати цьому того, хто знаходився поруч. Олексій Сергійович згадує про те, як важко у порівнянні з нинішніми можливостями доводилося навчатися молоді, адже потяг до знань, до самовдосконалення відчувався у багатьох. Ось і йому доводилося вчитися у восьмому класі школи заочно, а контрольні роботи та залікові завдання доводилося відсилати за 200 кілометрів, бо ближче шкіл не було. Уроки виконував під світло лампочки, яка живилася струмом від дизель - електростанції. І так місяцями та роками: степ, трактори, автомобілі, комбайни і навчання. На все життя Олексій Сергійович запам'ятав одного із радгоспних керівників, який у далекому 1957 році сказав і наче заповів юнакові: «Тобі треба вчитися, обов'язково здобувати вищу освіту!». Звісно, для цього треба було мати обов'язкову середню, яка тоді була мрією для багатьох юнаків та дівчат. Особливо тих, хто на життя заробляв самостійно, хто не мав змоги чи можливості сподіватися на чийсь допис. Олексій Костюк зник до опори на власні сили, а тому працював наполегливо і зник до самостійної і постійної самоосвіти. Він і зараз, коли ми розмовляли і перекидали «містки» порівнянь та співставлень із теперішнім часом, говорив про те, що вчитися не перестає. І, мабуть, вже ніколи не перестане.

Потім він повернеться на Украї-

ну. Залишить речі в Києві, у камері схову, а сам поїде шукати щастя, можливості працювати і навчатися, бо столичний «прописки» не мав. І хоча мав справді «золоті» руки, та все ж у Києві влаштуватися на роботу не зміг. Мало не випадково потрапляє до Черкаса, де в кінці 50-х років ХХ століття будувався гігант легкої промисловості - завод «Хімволокно». Тут, у вечірній час, після роботи Олексій Костюк завершив навчання у середній школі і шлях до вищої освіти було відкрито. Черговий етап його життєвого «сходження» у 1960 році пов'язаний із навчанням в Київському політехнічному інституті. Також навчався і працював. Очевидно мудрим були тодішні вузівсько - навчальні методики, коли студентів залучали до роботи за фахом. Відтак, студент відчував себе із обладнанням, яке вивчав за підручником, майже одразу на «ти», оскільки практичних занять було більше ніж вдалості. Тим паче, що за роботу на заводі студенти отримували непогану зарплатню. Вона була потрібна, бо Олексій ще під час свого черкаського «відрадження» познайомився зі своєю майбутньою дружиною, а вже через кілька років у них з'явилася донечка Галинка. Після завершення навчання в КПІ Олексій Сергійович потрапляє на Житомирщину, у місто Коростень. Тут і з'являється у його трудовій книжці перший «польський» запис - «інженер з релейного захисту». По «лінії» релейного захисту

працював і після переїзду до Житомира. Через два роки призначений заступником головного інженера обласного підприємства сільських електромереж, а після того, як на Житомирщині у 1978 році з'являються три комплексні підприємства електричних мереж, Олексій Сергійович Костюк став головним інженером одного із них - Східного. Потім - заступник директора цього ж підприємства із загальних питань. Це за його безпосередньої участі проходило грандіозне будівництво офісного приміщення на вулиці Пушкінській, а також двох житлових будинків для енергетиків у мікрорайоні Малікова та по вулиці Довженка. Що таке аварія на ЧАЕС - Олексій Сергійович також знає не з чийось розповідей: у «чорному» від атомного вибуху 1986-му році він керував вахтовим РЕМом на території колишнього Чорнобильського РЕМ. Скільки тієї радіації йому та його колегам тоді «дісталося» - достеменно не знає ніхто, але й до сьогодні ветеран зберігає у своєму архіві цікаву довідку, яку надали йому у поважній лабораторії у Вінниці. Там зазначено лише одне - з такими дозами стають інвалідами. Але він жив. Жив і працював. Допомігав вірменському народу загоювати рани землетрусу у Спітаку. Завершував свою трудову діяльність головним інженером з енергонагляду підприємства Житомирських електромереж. Загалом його життєва біографія вміщує такий «калейдоскоп»

спеціальностей та посад, до яких не готують у жодному вузі. Навіть такому поважному як КПІ, який Олексій Сергійович Костюк згадує мало не з трепетом і очевидною любов'ю. Вважає, що роки навчання у вузі були винятково корисними, а значить - незабутніми.

Наша розмова вже мала завершуватися, але мені, як журналісту, не давало спокою одне цікаве запитання: звідкіля у Олексія Сергійовича такий жвавий і навіть енергійний життєвий запал, адже відчувалося, що й зараз, у свої сімдесят з чималим «гачком» років, чоловік може і здатний працювати, думати, міркувати, приносити людям певну і очевидну користь. Ветеран на моє запитання щодо свого спортивного минулого особливо не розповідав, однак виявилось, що і тут він мав неабиякі здобутки: ще в Казахстані виступав у складі волейбольної команди. А в студентські роки мало не виконав нормативи майстра спорту з самбо. Зараз Олексій Сергійович на заслуженому відпочинку. Проте він не відпочиває. Рух вперед - його життєве кредо. Він, як і раніше, жваво цікавиться всіма новинками життя, любить порастити у власноруч виплеканому садку, любить театр, любить життя. І воно має всі підстави відповісти справді славному ветеранові повною взаємністю.

Віктор Радчук

Ахромкіна Валерія, м.Житомир, ліцей №25

Конкурс «Електробезпека» з кожним роком набирає все більшої популярності серед школярів Житомирщини. Цього разу (вже втретє) конкурс проходив у листопаді 2011 року. Як і раніше, учасники конкурсу поділялись на три вікові групи, у кожній з яких визначалися троє переможців. Організатором конкурсу юних художників стала енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» і, також за традицією, активне та всебічне сприяння проведенню конкурсу «Електробезпека», надало управління освіти та науки Житомирської обласної держадміністрації.

ФАВОРИТАМИ КОНКУРСУ СТАЛИ ОВРУЧАНИ

За місяць, відведений для участі в конкурсі, у школах Житомирщини виявилось більше двохсот бажаючих стати його учасниками. Загалом на адресу журі конкурсу прийшло 260 малюнків. Дехто із конкурсантив підготував для участі в конкурсі по дві роботи, хоча, зрозуміло, що, згідно із умовами проведення конкурсу, які були оприлюднені у всіх регіонах Житомирщини, оцінювалася лише одна робота кожного із учасників. Цікаво, що конкурс «Електробезпека» вже має гарну репутацію і постійних учасників. Найбільше охочих взяти участь у конкурсі, оголошеному ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», знайшлося у Андрушівському, Брусилівському та Овруцькому районах. Особливо багато творчих робіт для участі в конкурсі представили школи Овруцького району. Мабуть саме тому закономірними виявилися результати та підсумки конкурсу: найбільше призів та подарунків за переможили якраз і поїдуть до Овруцького району.

Отже, 6 грудня 2011 року авторитетне журі, сформоване із працівників ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», визначало переможців. Серед наймолодших учасників конкурсу віком від 6-ти до 8-ми років найкращою визнано роботу учениці ліцею №25 міста Житомира Валерії Ахромкіної. На другому місці серед наймолодших опинився також учень цього навчального закладу Олексій Штільгойз.

Третє місце посіла учениця житомирської загальноосвітньої школи №6 Анастасія Прищепя. Перемогу серед школярів віком від 9-ти до 12-ти років здобув учень Овруцької ЗОШ №1 Семенчук Андрій, а учениця цієї ж школи Марія Левківська стала другою. На третьому місці - учень житомирської гімназії №23 Максим Лапій. А серед найстарших учасників конкурсу, тим кому від 13-ти до 16-ти років, домінували виключно школярі навчальних закладів Овруцького району. Перемогу серед ровесників тут здобула учениця Гладковицької школи Тетяна Бойко. Дру-

Бойко Тетяна, Овруцький рн, Гладковицька ЗОШ

томірської філармонії. Тут переможці та лауреати конкурсу «Електробезпека очима дітей» отримають грамоти, нагороди та призи, які вручатиме Голова правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» А.В.Левицький.

Особливістю тільки що проведеного, вже третього конкурсу дитячих робіт на тему електробезпеки є надзвичайно вдалі приклади застосування прикладних знань, якими володіють школярі. Про це говорили чи не всі учасники журі. Вони ж зазначали, що у порівнянні з минулими роками художні задуми дітей, які бралися за олівець чи за пензель з фарбами, були вочевидь змістовнішими і засвідчували високу обізнаність юних художників з тематикою свого малюнка.

За словами начальника управління освіти та науки Житомирської обласної державної адміністрації Олександра Поставенського, подібні конкурси мають надзвичайно велике значення. «Компанія «Житомиробленерго» системно і різнопланово, дуже наполегливо і цікаво працює з дитячою аудиторією області, - каже О.В.Поставенський - Особливо корисною та актуальною є

тема електробезпеки та запобігання електротравматизму. Вчителі також докладають великих зусиль у цьому напрямі. Однак енергетики працюють ґрунтовніше за рахунок більш предметного знання тематики і напроход цікавих форм пропагування знань із техніки безпеки. У багатьох школах області стало популярним видання «Небезпечна прогулянка», яке підготували працівники ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», а потім проводили чимало цікавих заходів із використанням цієї, тепер популярної в школах, книжечки. Нам імпульс й те, що енергетики багатьох підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» не забувають про дітей і під час літніх канікул, коли дитвора до школи не ходить. Вони бувають у таборів відпочинку і також проводять для дітей цікаві заходи». На думку начальника освітнього управління, жодне з підприємств, установ та організацій Житомирщини, не приділяє такої уваги пропаганді знань та профілактиці травматизму серед дітей та підлітків, як колектив ПАТ «ЕК «Житомиробленерго».

Віктор Єрофєєв

Семенчук Андрій, Овруцька ЗОШ №1

ге місце - у Інни Гетьман із Нововелідицької ЗОШ. А третю сходинку у конкурсному змаганні посіла знову ж таки учениця Овруцької ЗОШ №1 Катерина Мошківська. Нагороди переможцям будуть вручатися під час урочистостей з нагоди Дня енергетика 22 грудня 2011 року у залі Жи-

ДЕБЮТАНТИ НЕ ОСОРОМИЛИСЯ І ВИСТУПИЛИ ДОСТОЙНО

Чемпіонат України з футболу (міні-футболу) серед енергопостачальних компаній проводиться цього року в одинадцятий раз. Уперше на чемпіонаті виступала команда ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», яка була сформована за місяць до старту чемпіонату, але провела ряд важливих тренувальних матчів у цілому ряді турнірів. Зокрема колектив, який захищає прапори ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», нині успішно виступає у першості міста Житомира, де грають цілий ряд команд та гравців, що мають досвід виступів у командах майстрів на чемпіонатах України та у міжнародних турнірах. Кістяк команди ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» з футболу було остаточно сформовано в ході проведеного турніру на приз Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», а сам турнір проходив у нещодавно відкритому в Житомирі спортивному комплексі «Енергія» всередині листопада 2011 року.

А вже 23 листопада 2011 року команда гравців ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» прибула до Одеси, де на базі спортивного комплексу «Портівик», що у місті Южному, і проходили ігри чемпіонату України серед колективів енергопостачальних компаній. Дванадцять команд, що прибули в Одесу для участі у чемпіонаті, були поділені на дві підгрупи. Їх учасники мали зустрітися в одноколовому турнірі між собою і визначити по дві кращі команди, які зустріч-чатимуться у фінальній півфінальній грі. Вже на початку чемпіонату, якраз напередодні першої зустрічі наших земляків із футболістами «Львівобленерго», сталася прикра несподіванка. Мандатна комісія вирішила позбавити права вис-тупу одра-

зультаті херсонці змогли таки перемогти луганчан і стали володарями третього «бронзового» місця за підсумками чемпіонату. Луганчани - четверті, а житомирці за підсумками проведених ігор зайняли п'яте підсумкове місце. Як для новачка - дебютанта, це дуже непоганий результат, а головне те, що і тренери, і керівники ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», побачили цілком безздатний колектив футболістів, здатний вирішувати високі спортивні завдання.

Сьогодні команда «Енергія» продовжує грати у відкритий першості Житомира з футболу і досі не прогала у ній жодного матчу. Чемпіонат завершується аж у лютому наступного року і до того часу гравці ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» матимуть гарну можливість зайняти високу спортивну форму. У березні 2012 року очікується старт чергової робітничої Спартакіади ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», де гравці «Енергії» захищать честь своїх виробничих підрозділів. Основу «Енергії» складають працівники Житомирського, Романівського та Коростенського РЕМ. Отож, у ході Спартакіади нас чекають доволі цікаві ігри саме між командами значаних підрозділів компанії. Втім, хто-зна, можливо весною 2012 у протистояння вже відомих фаворитів візьме та й втрутитись ще котрась із команд? Хоча б, наприклад, колектив футболістів, сформований із працівників головного офісу ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»?

І наостанок нагадаємо про те, що головний старт наступного року для збірної команди ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» - вереснева першість п'яти команд холдингу «ВС «Енерджі Інтернешнл Україна», яка пройде на майданчиках Севастополя.

Віктор Єрофєєв

ЩИРО ВІТАЄМО НАШИХ КОЛЕГ, ЯКІ ВІДЗНАЧАЮТЬ СВІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ У ГРУДНІ 2011 РОКУ!

Леоніда Васильовича СТРОКАТЮКА, головного інженера Бердичівського РЕМ;
Валентину Вікторівну ЛЕБІДЬ, головного бухгалтера Чуднівського РЕМ;
Андрія Петровича ГЕГАЧА, заступника головного інженера Бердичівського РЕМ;
Миколу Дмитровича МОРМУЛЯ, начальника служби ізоляції та захисту від перенапруги;

Сергія Миколайовича АНТОНЮКА, начальника служби охорони праці;
Миколу Юрійовича БІЛОЦЬКОГО, заступника головного інженера Коростенського РЕМ;
Геннадія Леонідовича БАРДУКА, заступника директора Черняхівського РЕМ;
Валерія Петровича НЕСТЕРУКА, головного інженера Малинського РЕМ;
Віталія Вікторовича ДЕМ'ЯНЮКА, директора з питань охорони праці;
Тамару Володимирівну БАБАК, головного фахівця з бюджетування;
Олега Володимировича ПОТЕМСЬКОГО, заступника начальника служби релейного захисту та автоматизації;
Олега Петровича КУЛИБАБУ, заступника директора Ружинського РЕМ.

Шановних іменинників вітаємо з днем народження. Бажаємо прекрасного весняного настрою, зичимо щедрої удачі, повно радості, гідного достатку, ширих і сердечних вітань. Життєвого оптимізму і віри, надії, любові, наші іменинники! Щастя Вам!

НЕХАЙ НИНІШНЯ ПЕРЕДНОВОРІЧНА ПОРА ДОДАЄ ВАМ ЛИШЕ ПРЕКРАСНИХ ЕМОЦІЙ, А ВІТАННЯ ТА ПОБАЖАННЯ НА ВАШУ АДРЕСУ ВІД ТОГО БУДУТЬ ЩЕ ВЕЛИЧНИШИМИ ТА УРОЧИСТИШИМИ.

З повагою та найкращими вітаннями
Правління та профспілковий комітет
ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»

4 ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ
«ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ» - інформаційне видання ПАТ «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго».

Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 2/343, видане 01.06.2006 р.

Редакція не веде листування з читачами. Позиція автора не завжди поділяється редакцією. За якість друку несе відповідальність друкарня. Адреса редакції: 10002, м. Житомир, вул. Жуйка, 12. Тел.: 349-228 (ІПК ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»). Віддруковано: ПП Котвицький В. Б. Замовлення № 563.

Наклад: 1000 примірників.

Керівник проекту: ГУЦАЛО А. А., начальник ІКЦ ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Редактор: РАДЧУК В. С.
Дизайн: ЛЕВЧУК О. К.